Lieta Nr. A420635211
(A02810-12/8)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā, 2012.gada 23.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis Mārtiņš Birkmanis,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *D.S.* pieteikumu par Valsts policijas priekšnieka 2011.gada 26.septembra lēmuma Nr.345 atzīšanu par prettiesisku.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes priekšnieks 2011.gada 25.jūlijā pieņēma lēmumu Nr.235 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru *D.S.* (turpmāk arī – pieteicējs) anulēja apsardzes sertifikātu Nr.*/sertifikāta numurs/*, pamatojoties uz Apsardzes darbības likuma 11.panta otrās daļas 6.punktu.

Valsts policijas priekšnieks, izskatot pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu, 2012.gada 26.septembrī pieņēma lēmumu Nr.345 (turpmāk – Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu sākotnējo lēmumu.

Lēmumā konstatēts turpmāk minētais.

[1.1] Pieteicējs ir administratīvi sodīts par alkoholisko dzērienu ietekmē izdarītiem pārkāpumiem un nav pagājis gads pēc administratīvā soda izpildes. Valsts policijas amatpersonas ir rīkojušās saskaņā ar Apsardzes darbības likuma 2.panta ceturto daļu, pildot likuma „Par policiju" 10.panta pirmās daļas 12.punktā noteikto pienākumu. Nav konstatēti pārkāpumi attiecībā uz informācijas iegūšanas procesu.

[1.2] Lēmums par apsardzes sertifikāta anulēšanu, kas pamatots ar Apsardzes darbības likuma 11.panta ceturtās daļas 3.punktu, ir uzskatāms par obligātu administratīvo aktu, un iestādei netiek dota rīcības brīvība. Līdz ar to, konstatējot Apsardzes darbības likuma 11.panta otrajā daļā paredzētos ierobežojumus 11 mēnešus pēc to rašanās, attiecīgais administratīvais akts ir jāizdod.

[1.3] Nav pamatots pieteicēja viedoklis, ka Valsts amatpersonas varēja kontroles pasākumus veikt jau 2010.gada 24.augustā, jo administratīvā pārkāpuma protokolā jānorāda arī ziņas par darba vietu. Par pieteicēja izdarīto administratīvo pārkāpumu 2010.gada 23.augustā tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA750878, kā arī 2010.gada 24.augustā pieņemts paskaidrojums. Gan protokolā, gan paskaidrojumā pieteicējs ir sniedzis informāciju, ka nestrādā.

[1.4] Nav pamatots pieteicēja viedoklis par Lēmuma tiesiskumu. Saskaņā ar Apsardzes darbības likuma 11.panta ceturto daļu apsardzes sertifikātu anulē Valsts policija. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 15.panta divpadsmito daļu iestāde un tiesa nedrīkst atteikties izlemt jautājumu, pamatojoties uz to, ka šis jautājums nav noregulēts ar likumu vai citu ārējo normatīvo aktu (iestāžu un tiesu juridiskās obstrukcijas aizliegums). Tās nedrīkst atteikties piemērot tiesību normu, pamatojoties uz to, ka šī tiesību norma neparedz piemērošanas mehānismu, ka tas nav pilnīgs vai nav izdoti citi normatīvie akti, kas tuvāk regulētu attiecīgās tiesību normas piemērošanu.

[1.5] Ievērojot tiesību normu sapratīgas piemērošanas principu, sākotnējo lēmumu pieņēma amatpersona, kas bija tiesīga pieņemt attiecīgu lēmumu pirms spēku zaudēja 2008.gada 20.novembra Ministru kabineta noteikumi Nr.945 „Noteikumi par apsardzes sertifikātu izsniegšanas, pagarināšanas un anulēšanas kārtību un valsts nodevas maksāšanas kārtību un apmēru" (turpmāk arī – Noteikumi Nr.945), kā arī ieguva tiesības pieņemt attiecīgu lēmumu, kad spēkā stājās 2011.gada 2.augusta Ministru kabineta noteikumi Nr.594 „Noteikumi par apsardzes sertifikātu izsniegšanas, pagarināšanas un anulēšanas kārtību un valsts nodevas maksāšanas kārtību un apmēru" (turpmāk arī – Noteikumi Nr.594).

[1.6] Nav pamatots pieteicēja viedoklis par informācijas pieejamību, jo pieteicējs 2010.gada 23.augustā administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA750878 sastādīšanas laikā, kā arī 2010.gada 24.augustā sniegtajā paskaidrojumā, ir slēpis savu darba vietu.

[1.7] Nav pamatots pieteicēja viedoklis par to, ka konkrētas rīcības pamatošanai - apsardzes sertifikāta anulēšanai nav atbilstošas tiesību normas. Lēmums tika pieņemts,

pamatojoties uz Apsardzes darbības likuma 11.panta otrās daļas 6.punktu, 11.panta ceturto daļu un Administratīvā procesa likuma 63.panta pirmās daļas 1.punktu.

[2] 2011.gada 24.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atzīšanu par prettiesisku, kas pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Lēmumā informācija nav sniegta pilnā apjomā un pēc būtības. Nav dots skaidrojums, kādā veidā realizēti kontroles pasākumi. Visām darbībām, ko veic policijas darbinieki, ir jābūt likumīgi pamatotām. Ja policija slēpj veikto pasākumu veidu, kontrole vai tiesiskuma pārbaude jebkurai darbībai nav iespējama. Apgalvojums, ka šādas darbības ir tiesiskas, nenozīmē, ka tās vairs nav pārbaudāmas.

[2.2] Administratīvā pārkāpuma protokola Nr.PA750878 sastādīšanas brīdī pieteicējs bija bez darba, kā to godprātīgi norādījis. Nekādi norādījumi par to, ka tiks anulēts apsardzes sertifikāts, no policijas darbiniekiem 2010.gada 24.augustā netika doti. Apsardzes sertifikātu izsniedza un protokolu noformēja viena iestāde – Valsts policija. Ja administratīvā soda piemērošanas laikā uzreiz būtu anulēts apsardzes sertifikāts, pieteicējs nevarētu strādāt apsardzē, un būtu sācies Apsardzes darbības likuma 11.panta sestajā daļā noteiktais termiņš.

[2.3] Atbildētāja sagatavojusi Ministru kabineta noteikumu projekta „Noteikumi par apsardzes sertifikātu izsniegšanas, pagarināšanas un anulēšanas kārtību un valsts nodevas maksāšanas kartību un apmēru" saskaņā ar kuriem Noteikumi Nr.945 ir spēkā esoši ne ilgāk kā līdz 2011.gada 1.jūlijam. Tātad atbildētāja zināja, ka tikai līdz 2011.gada 1.jūlijam ir dotas tiesības izpildīt likumā noteiktās darbības. Ja atbildētāja uzskata, ka apsardzes sertifikātu anulēšana pamatojama tikai ar likumu, neievērojot anulēšanas kārtību, tad netiek ievērots likumā noteiktais deleģējums izpildvarai. Līdz ar to nevar uzskatīt, ka pieņemtie lēmumi būs tiesiski.

[2.4] Atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 15.panta divpadsmito daļu atbildētāja nonāk pretrunā, jo jautājums ir noteikts Apsardzes darbības likuma normās, kurās nav noteikts termiņš, kad jāsāk un kad jābeidz izpildīt Apsardzes darbības likuma 11.panta normu. Šeit izpaužas atbildētāja rīcības brīvība, kas nav noteikta likuma normās. Neveicot noteiktās darbības nekavējoties, bet pēdējā brīdī - 2011.gada 25.jūlijā, kad nav spēkā izpildvaras dotais pilnvarojums, ir vispārējiem tiesiskiem principiem pretēja rīcība un būtībā veikta tieši pretēji Administratīvā procesa likuma 15.panta normām, īpaši šī likuma panta piektajai daļai.

Ja uz doto brīdi nebija spēkā normatīvie akti, iestādei bija jāizdod iekšējais normatīvais akts, bet, ja tāds netika izdots, tad atbildētāja tomēr nav rīkojusies savas kompetences robežās. Sertifikāta anulēšana nav tieši saistāma ar izsniegšanu. Tiesību ierobežojošām normām ir jābūt noteiktām precīzi un saprotami.

[2.5] Pirms apsardzes sertifikāta anulēšanas pieteicējs netika informēts par to, ka 2011.gada 25.jūlijā tiks pieņemts lēmums par apsardzes sertifikāta anulēšanu, netika dota iespēja saņemt informāciju un nebija iespējams izteikt iebildumus vai argumentus.

[2.6] Pieteicējs drīkstēja paļauties, ka atbildētāja rīkojas likuma ietvaros un, atrazdamies bez darba finansiālās grūtībās, pieņēma piedāvājumu darbam, kas saistīts ar apsardzes pakalpojumu sniegšanu. Šāda rīcība nav nosodāma. Apsardzes darbības veikšana ir ciešā sakarā ar apsardzes sertifikāta esamību.

[3] Atbildētāju pārstāvošā iestāde Valsts policija tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteicēja pieteikumu neatzīst pilnībā, uzskata par nepamatotu un noraidāmu, atsaucoties un Lēmumā norādīto pamatojumu, papildus paskaidrojot turpmāk minēto.

[3.1] 2011.gada 21.jūlijā tika veikta to personu pārbaude, kurām saskaņā ar ierakstiem iesniegumu par apsardzes sertifikātu iegūšanu, pagarināšanu un dublikātu izsniegšanu reģistrācijas žurnālā ir izsniegti apsardzes sertifikāti - vai uz personām, kurām ir izsniegts apsardzes sertifikāts, nav attiecināmi Apsardzes darbības likuma 11.panta otrajā daļā paredzētie ierobežojumi. Pārbaudes rezultātā konstatēts, ka pieteicējs 2010.gada 24.augustā ir administratīvi sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 171.panta pirmajā daļā noteiktā pārkāpuma izdarīšanu. Minētā informācija ir uzskatāma par iegūtu, izmantojot tiesiskas metodes.

[3.2] Ņemot vērā to, ka ziņas par izsniegtajiem apsardzes sertifikātiem nav pieejamas tiešsaistes režīmā, kā arī to, ka pieteicējs norādīja, ka nestrādā, administratīvā pārkāpuma protokola sastādītājam nebija pamata aizdomām, ka pieteicējam varētu būt izsniegts apsardzes sertifikāts, ir tiesisks pamats papildus ierobežojumu noteikšanai. Ja pieteicējs būtu savlaicīgi sniedzis informāciju par savu darba vietu, tiktu radīts pamats veikt pārbaudi par apsardzes sertifikāta esamību uzreiz pēc administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas.

[3.3] Apsardzes darbības likums nenosaka šī likuma 11.panta normu piemērošanas ierobežojumu atkarībā no tā, cik sen ir iestājušies pantā minētie ierobežojumi. Noteicošais ir šo ierobežojumu spēkā esamība. Sākotnējais lēmums tika pamatots ar Apsardzes darbības likuma 11.panta ceturtās daļas 3.punktu un ir uzskatāms par obligātu administratīvo aktu, jo iestādei netiek dota rīcības brīvība. Līdz ar to, arī, konstatējot Apsardzes darbības likuma 11.panta otrajā daļā paredzētos ierobežojumus 11 mēnešus pēc to rašanās, attiecīgais administratīvais akts ir jāizdod.

Valsts policija par nepamatotu uzskata pieteicēja iebildumu par Valsts policijas rīcības neatbilstību Administratīvā procesa likuma 15.panta normām, īpaši panta piektajai daļai. Valsts policija rīkojās, ņemot vērā apstākļus, ka informācija par pieteicēju kā personu, kurai izsniegts apsardzes sertifikāts un uz kuru attiecas Apsardzes darbības likuma 11.panta otrajā daļā paredzētie ierobežojumi, tika apkopota 2011.gada 21.jūlijā un ka šādos

gadījumos Apsardzes darbības likums nosaka, ka izdodams konkrēta satura administratīvais akts.

[3.4] Atsauce uz iekšējo normatīvo aktu - Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes reglamenta 25.punktu un uz nepieciešamību izdot citu iekšējo normatīvo aktu ir uzskatāma par nepamatotu. Valsts pārvaldes iekārtas likuma 72.panta pirmā daļa nosaka gadījumus, kādos iekšējie normatīvie akti ir izdodami (uz normatīvā akta pamata) vai var tikt izdoti (pats pēc savas iniciatīvas savas kompetences jautājumos). Pretēji pieteicēja uzskatam Valsts policijai nebija pienākums izdot iekšējo normatīvo aktu.

Apsardzes darbības likuma 11.panta ceturtā daļa precīzi un saprotami nosaka gadījumus, kādos apsardzes sertifikāts ir jāanulē, kā arī nosaka Valsts policijas pilnvaras veikt apsardzes sertifikāta anulēšanu.

[3.5] Pieteicēja neuzklausīšana lēmuma pieņemšanas procesā nevarēja ietekmēt pieņemtā lēmuma tiesiskumu pēc būtības, proti, tā saturu attiecībā uz pieteicēju. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 62.panta otrās daļas 3.punktu personas viedokļa noskaidrošana tiesiska lēmuma pieņemšanai nebija nepieciešama, jo tiek izdots obligātais administratīvais akts un personas uzklausīšana neietekmētu satura ziņā citāda administratīvā akta izdošanu.

[3.6] Attiecībā uz pieteicēju tika pieņemts lēmums par apsardzes sertifikāta anulēšanu, jo uz pieteicēju bija attiecināmi Apsardzes darbības likuma 11.panta otrajā daļā noteiktie ierobežojumi. Pieņemtā lēmuma pamatā ir pieteicēja veiktās prettiesiskās darbības, kas uz noteiktu laiku liedz viņam tiesības būt iesaistītam apsardzes darbības veikšanā.

[4] Pieteicējs piekritis lietas izskatīšanai rakstveida procesā *(lietas 18.lapa)*. Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, tika pieņemts lēmums lietu izskatīt rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[6] Ar Lēmumu pieteicējam anulēts apsardzes sertifikāts. Lēmums pamatots ar Apsardzes darbības likuma 11.panta ceturtās daļas 3.punktu, kas noteic, ka Valsts policija anulē apsardzes sertifikātu, ja ir konstatēti šā panta otrajā daļā paredzētie ierobežojumi.

Apsardzes darbības likuma 11.panta otrās daļas 6.punkts paredz, ka apsardzes sertifikātu aizliegts izsniegt personai, kura administratīvi sodīta par alkoholisko dzērienu, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē izdarītiem pārkāpumiem, (..), – ja nav pagājis gads pēc administratīvā soda izpildes.

[7] Lietā nav strīda, ka pieteicējs 2010.gada 24.augustā saukts pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 171.panta pirmo daļu

par atrašanos sabiedriskā vietā tādā reibuma stāvoklī, kas aizskar cilvēka cieņu, izsakot pieteicējam brīdinājumu. Lietā nav arī strīda, ka sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdī vēl nebija pagājis gads pēc administratīvā soda izpildes pieteicējam.

Lietā pastāv strīds vai 11 mēnešus pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas un piemērotā soda izpildes, atbildētāja bija tiesīga anulēt pieteicējam izsniegto apsardzes sertifikātu. Tāpat lietā pastāv strīds, vai, pamatojoties uz spēkā esošo normatīvo regulējumu, atbildētāja vispār bija tiesīga anulēt apsardzes sertifikātu.

[8] Apsardzes darbības likuma 11.panta septītā daļa noteic, ka Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā fiziskajai personai izsniedzams apsardzes sertifikāts, tā dublikāts un pagarināms apsardzes sertifikāta derīguma termiņš, kārtību, kādā anulējams apsardzes sertifikāts, kā arī kārtību un apmēru, kādā maksājama valsts nodeva par apsardzes darbības kvalifikācijas pārbaudījuma kārtošanu, apsardzes sertifikāta izsniegšanu, apsardzes sertifikāta derīguma termiņa pagarināšanu un apsardzes sertifikāta dublikāta izsniegšanu.

Atbilstoši dotajam deleģējumam Ministru kabinets 2008.gada 20.novembrī izdeva Noteikumus Nr.945, kas stājās spēkā 2008.gada 26.novembrī. Saskaņā ar Apsardzes darbības likuma pārejas noteikumu 5.punktu Noteikumi Nr.945 bija spēkā līdz 2011.gada 1.jūlijam. Savukārt 2011.gada 2.augustā tika pieņemti jauni Ministru kabineta noteikumi – Noteikumi Nr.594, kas stājās spēkā 2011.gada 6.augustā.

Secināms, ka sākotnējais lēmums, kas tika pieņemts 2011.gada 25.jūlijā, tika pieņemts laikā, kad nebija spēkā esošu Ministru kabineta noteikumu, kas noteiktu kārtību, kādā anulējami apsardzes sertifikāti.

[9] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 15.panta divpadsmitajai daļai iestāde un tiesa nedrīkst atteikties izlemt jautājumu, pamatojoties uz to, ka šis jautājums nav noregulēts ar likumu vai citu ārējo normatīvo aktu (iestāžu un tiesu juridiskās obstrukcijas aizliegums). Tās nedrīkst atteikties piemērot tiesību normu, pamatojoties uz to, ka šī tiesību norma neparedz piemērošanas mehānismu, ka tas nav pilnīgs vai nav izdoti citi normatīvie akti, kas tuvāk regulētu attiecīgās tiesību normas piemērošanu. Tas neattiecas tikai uz gadījumu, kad nav izveidota vai nedarbojas iestāde, kurai šī tiesību norma ir jāpiemēro vai citādā veidā jāpiedalās tās piemērošanā.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta ieskatā, šā principa precīzas izpratnes nolūkā nošķirami gadījumi, kad likumdevējs nav paredzējis kādas dzīves situācijas noregulējumu, lai arī šādam regulējumam, ņemot vērā likuma plānu, vajadzētu būt, no gadījumiem, kad likumdevējs apzināti izšķīries kādu jautājumu noregulēt citādākā veidā, nekā tas, personas ieskatā, būtu bijis jānoregulē, lai tā efektīvi varētu aizsargāt vai īstenot savas tiesības un tiesiskās intereses. Otrajā gadījumā nevar runāt par to, ka tiesai būtu kompetence koriģēt likumdevēja gribas aktu atbilstoši tam, kā, personas vai tiesas ieskatā, konkrētā situācija būtu noregulējama efektīvāk. Pretējā

gadījumā tiktu pārkāpts valsts varas dalīšanas princips *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2012.gada 27.marta sprieduma lietā SKA- 13.punktu).*

Sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdi bija spēkā Apsardzes darbības likums, kas noteica, kādos gadījumos ir anulējams apsardzes sertifikāts. Tātad spēkā bija materiālās tiesību normas, pamatojoties uz kurām atbildētāja pieņēma sākotnējo lēmumu. No Noteikumu Nr.945 III.nodaļas redzams, ka Ministru kabineta noteikumi paredzēja procesuālo kārtību, kādā veicama izsniegtā sertifikāta anulēšana.

Likumdevējs bija paredzējis, ka Ministru kabinetam ir pienākums noteikt kārtību, kādā anulējami apsardzes sertifikāti. Tādējādi izskatāmajā gadījumā iestāde nevarēja atteikties lemt jautājumu tā iemesla dēļ, ka likumdevējs nav noteicis apsardzes sertifikāta anulēšanas kārtību, lai arī šādam regulējumam, ņemot vērā likuma plānu, vajadzēja būt. Tiesas ieskatā, ja iestāde atturētos no lēmuma pieņemšanas netiktu ievērots iestādes juridiskās obstrukcijas aizliegums.

Lai arī personai, anulējot apsardzes sertifikātu, tiek izdots nelabvēlīgs administratīvais akts, ir jāņem vērā, ka apsardzes darbības veikšana ir ar mērķi, nodrošināt personu un sabiedrības drošību. Apsardzes darbiniekiem, veicot to sertificēšanu, tiek izvirzītas paaugstinātas prasības. Apsardzes darbinieka neatbilstība izvirzītajām prasībām var kaitēt kopējām sabiedrības drošības interesēm. Šādā situācijā primārās ir sabiedrības intereses.

Secināms, ka atbildētājai, konstatējot Apsardzes likumā norādītos apstākļus sertifikāta anulēšanai, bija jāizdod obligātais administratīvais akts.

[10] Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas brīdī pieteicējs nav sniedzis ziņas par darba vietu, norādot, ka: „nestrādā" *(lietas 25.lapa).* Tiesa nepiešķir ticamību pieteicēja norādītajam, ka pārkāpuma izdarīšanas brīdī viņš nav strādājis, jo saskaņā ar Valsts darba inspekcijas sniegto informāciju pieteicējam bijušas darba attiecības ar SIA *„/Nosaukums/"*, reģ.Nr.*/reģistrācijas numurs/*, kurai ir izsniegta speciālā atļauja (licence) apsardzes darbības veikšanai *(lietas 22., 23.lapa).*

Tā kā pieteicējs nesniedza ziņas par savu darba vietu administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā, tad pieteicējam nevarēja izveidoties tiesiskā paļāvībā, ka atbildētāja gada laikā pēc administratīvā soda izpildes neveiks pārbaudi un nepieņems lēmumu par apsardzes sertifikāta anulēšanu. Šāda paļāvība nav tiesiskās aizsardzības vērta.

[11] Noteikumu Nr.945 19.punkts noteica, ka Valsts policijas struktūrvienība, kura konstatējusi, ka uz apsardzes darbinieku attiecināmi Apsardzes darbības likuma 11.panta ceturtās daļas nosacījumi, anulē apsardzes sertifikātu.

Sākotnējo lēmumu lietā pieņēmis Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes priekšnieks. Tiesa nekonstatē, ka, pieņemot sākotnējo lēmumu, Galvenās kārtības policijas pārvaldes priekšnieks būtu pārkāpis likumā piešķirto pilnvarojumu.

[12] Saskaņā ar Administratīva procesa likuma 7.pantu iestādes un tiesas rīcībai jāatbilst tiesību normām. Iestāde un tiesa darbojas normatīvajos aktos noteikto pilnvaru ietvaros un savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim.

Ņemot vērā iepriekš spriedumā konstatēto, tiesa neatrod pamatu Lēmuma atzīšanai par prettiesisku. Atbildētāja Lēmumā ir vērtējusi tās rīcībā esošos pierādījumus un pieteicējam nelabvēlīgs administratīvais akts ir izdots pamatoti. Līdz ar to tiesa secina, ka Lēmums ir tiesisks administratīvais akts, savukārt pieteicēja pieteikums nav pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu,

nosprieda

noraidīt pilnībā *D.S.* pieteikumu par Valsts policijas priekšnieka 2011.gada 26.septembra lēmuma Nr.345 atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis M.Birkmanis